

(Fortsættelse fra 1. Side.)

ham i hans betroede Stilling. Hendes Bedstemoder var Englænderinde, og Frøken Furuhjelm, der er bleven sendt i Skole til forskellige Lande under sin Opdragelsesperiode, har herved erhvervet sig den Lethed, hvormed hun taler adskillige fremmede Sprog.

Hun har forlængst dannet den velkendte Forening i Helsingfors, der kaldes »Unionen«. Den var stiftet for at erhverve lige Rettigheder med Mændene, som Kvinderne i Finland erholdt i Aaret 1906.

De Internationales Internationalisme.

Af Winifred Harper Cooley.

Det vigtigste Resultat af den nyligt afholdte »Kvindekongress« i Budapest er ikke Omfanget af det fuldendte Arbejde, ikke de forskellige vedtagne Resolutioner, ikke Fremstødet af det mere virksomhedsfulde Arbejde, men den Aand af Internationalisme, der er skabt. Kvindens Forbandelse har været hendes Isolation. Hist og her har der gennem Verden lydt en svag Protest i Aarhundreder mod at Enken skulde offres paa Mandens Ligbaal, mod Haremmene, mod Love der berøvede Moderen hendes Børn; men der var Ingen som lagde Mærke hertil, da Kvinderne ingen Organisation havde, ikke var sammenarbejdede. Endog om hvert Land blev stærkere ved Foreningerne af dets »svagere Køn«, og Parlaterne begyndte at lægge Mærke til den store Sum af de sammenlagte Stemmer, og en Kvindebevægelse begyndte at forme sig, saa betragtede Landet kun sine egne Problemer. Men tilsidst har det Raab lydt: *Kvinderne i hele Verden har sluttet sig sammen!* »I har intet at tage uden de Lænker, I er lænket med!« Feministerne i næsten hver geografisk Del af den civiliserede Verden har forenet sine Kræfter, og *Internationalismen er født.* »Et Hus der staar op mod sig selv maa falde;« og saalænge Kvinderne ikke alene var undertrykte af Mændene, men ogsaa mellem sig selv var sønderplittede af smaalig Jalou-si og Mistanke, saa længe havde de ingen Magt! Indre Stridigheder vil hurtigere gøre det af med en Nation end de Slag, der leveres af belejrende Fjender! Det har taget lang Tid for os at forstaa det Behov vi havde til at danne en *grundfæstet kvindelig Phalanx.* Vi har samlet Føde til vore Mænd og logret for dem og bragt andre Kvinder i Vanry i vort Selvforsvar. Om Manden ikke var os gunstig vilde vor økonomiske Støtte bortfalde, og vi og vore Børn vilde omkomme. Derfor, lad andre Kvinder kæmpe for sig selv eller kastes paa Askedyngen!

Dette var det gamle Alternativ. Men alt dette

er nu ændret. Kvinderne staar Skulder mod Skulder i det sidste nødvendige Slag. Vi har set *Kvindernes Parlament*, om det end ikke var Verdensforeningens Sammenslutning! Intet var saa vidunderligt — set fra et psykologisk Standpunkt — som i den nylig afholdte Kongress i Budapest at iagttage den underliggende Ensartethed i de kvindelige Bestræbelser. Det var ikke en tør Diskussion om Veje og Midler til at faa Stemmeret, men det var indgaaende Studier om sociale og moralske Vilkaar og om, hvorledes Kvinderne kunde gøre dem bedre. Ved næsten hver Samling hørte man om »Den hvide Slavehandel«; om Midlerne til at beskytte de unge Piger; om Kvinde-Lovgiveres Anstrengelser for at rejse Alderen for Samtykke;*) om Statsforsikring for Mødre; om en Løsning af Problemet om udenfor Ægteskab fødte Børn; om bedre Love for Arbejdersker; om Ophævelsen af Udbyttersystemet og Ophævelse af Børns Arbejde.

Alt dette angaar *Racernes Mødre, hvad enten de er sorte eller brune, hvide eller gule.* Alt dette synes at være blevet særligt Kvindernes Problem, Kvindernes Ansvar. Det er sandelig et internationalt Problem. I de sidste 9 Aar har Førerne fuldkomment gjort Organisationerne ved at smøre Maskineriet. Nu er den store Alliance begyndt paa en ny Era for virksomhedsfuldt Arbejde. Vi har gjort Misgreb. Hist og her har vi haft Tilbagefald i det gamle kvindelige Bigotteri, Skinsyge eller Smaalighed. Undertiden har vi rejst os til sublime Højder. Men gennem alle vore Sorger og alt vort Arbejde er der groet op den nye og velsignede *Internationalisme*, som skulde genføde Verden.

(Efter Jus Suffragii)

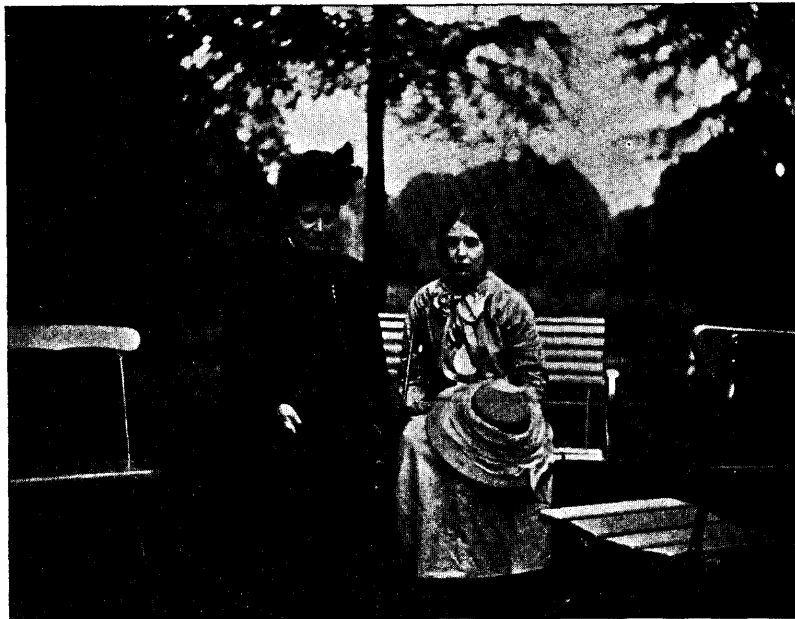
England.

Brevkort fra Mrs. Fawcett.

»Saavidt jeg tror, følger De Begivenhederne her med stor Interesse! Ulster Unionisterne har sat Kvindestemmeret i deres Ud-kast til Constitutionen, som de har forberedt

*) The age of consent.

I Frederiksborg Park.

A Conservative.

A Radical.

Differing in their methods of attaining equalities of rights with men. Joining in their wishes for »Votes for Women«.

for det Tilfælde at man forsøger at tvinge dem til at underkastes *Home Rule.*

Dette er meget vigtigt Skridt, fordi Unionisterne i det nordlige Irland almindeligvis er højst konservative, og slet ikke er i Favør af Kvindestemmeret. Vi fik en meget glædelig Resolution vedtaget af Trade-Unions Kongressen i Fredags for en Uge siden. En Kvinde er bleven valgt som Præsident for første Gang. Hun valgtes ud af en Sektion af det Britiske Forbund.

Deres Millicent Garrett Fawcett.

Fru Agnes Berner.

Det er altid med Uro, at vi sender Blikket ud over vore Medlemmers Rækker, naar vi om Eftersommeren atter samles, og vi spørger hinanden, om vi kom lykkeligt over den lange Adskillelse eller om Sygdom og Død ventede os i den Tid, der skulde have givet os fornyede Kræfter.

Desværre er Fru Agnes Berner afgaaet ved Døden Torsdag d. 11. September, efter lange Lidelser. Kvindevalgretsklubben repræsenteredes ved hendes Begravelse baade af Bestyrelse og Medlemmer, der kunde bevidne Familien dens dybe Deltagelse i den store Sorg.

Madame Mirowitch.

Naar man kom til de store Congresser faldt Ens Øjne altid paa Russerinden, Madame Mirowitch. Hun gled stille ind mellem de andre. Hendes Rapport om Rusland var en Hvijsken, som om hun savnede Mod til højt og tydeligt at erklære det Tryk, som Ruslands haandfaste Styre lagde paa Kvinderne. Nu er hendes stille Virken endt, hendes Hjerte har fundet Ro efter saa ofte at have lidt ved varm Deltagelse i Andres Sorger. Frøken Furuhjelm skrev til mig om hendes Død, der indtraf for faa Dage siden. Paa Grund af Sygdom var hun ikke med til Budapest Congressen. Den i Stockholm blev saaledes den sidste, i hvilken hun deltog.

Jeg har modtaget flere Breve fra hende i hvilke hun klagede over ikke at have været med i Budapest. Hvor var hun varmtfølelse for den store Sag!

J. M.

Bladets Nedlæggelse.

Det gør mig inderlig ondt at maatte nedlægge Bladet, netop som de politiske Traade bliver saa indfiltrede, at man hverken veed ud eller ind.

Man var tryk, at alt skulde glide saa mindeligt fremad og ende med, at Kvinderne fik den politiske Valgret. Men det synes som om et Forslag er rullet ind paa Arena'en, som vil sætte Partierne i Splid med hinanden endnu mere end før.

Med September 1913 er den sidste Aargang endt, og jeg sender en Tak til Subskribenterne, som støttede mig. Min Virksomhed i Hjemmet vanskeliggør mit Arbejde med Bladet, og jeg maa derfor henvende mig til Læsernes Overbærenhed. En Tak sender jeg ogsaa til de Blade fra Ind- og Udland og private Meddelelser derfra, der har hjulpet mig til at opretholde Oversigten saa nogenlunde.

J. M.

Redigeret af Fru Johanne Münter, Brødgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke. Kbhvn.